

RASPORED SV. MISA

PONEDJELJAK – 7.30 + Skupnjak Ivan god. Slavica, roditelji i ob.

UTORAK – 7.30 + Novosel Petar i Okun Ružica

SRIJEDA – *kapelica* – 7.30 + Kosec Ivan i Marija

ČETVRTAK – 7.30 + Marjanović Živko god. Kruno, Ivka i Mato

PETAK – *Presveto Srce Isusovo*

7.30 + na čast Srcu Isusovu i Marijinu – zahvala za obitelj
19.00 + Sačić Franjo god. i Katarina (*ispit firmanika*)

SUBOTA – 19.00 + *skupna sv misa:*

+ Vugrinec Katarina god. i Josip; Živko Antun i Bubulj Franjica;
+ Horvat Rozalija god. Nikola i braća; Majcen Jelena god. Stanislav i Rasol Damir; + Sačić Anđela god. i Petar, Kazotti Ljubica i Josip; Novosel Gabrijel god.; + Novosel Dubravko, Marijana, Dragica i Ivan; + Bodalec Stjepan i Josip, Plasaj Franjica i Josip; Mišak Mijo i roditelji; Mišak Anđela god. i Ivan i ob. Vincek; + Špiranec Anđela i Slavko i rodit. Skupnjak; + Vitković Ivan god.; Hren Stjepan god. Justa i ob.; Vugrinec Ivan i Agata; + Domiter Ivica, ob. Lacko Stjepan i Domiter Slavko;

NEDJELJA – 12. KROZ GODINU

7.30 + Tuđan Stjepan god. i ob.

9.30 + Buhin Sani god.

11.00 – *župna* – **podjela sakramenta Svete potvrde**

Godina XII.

Broj 24 (597)

14. lipnja 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

11. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Izl 19, 2-6a

Psalam: Ps 100,2-3.5

Drugo čitanje: Rim 5,6-11

Evandjelje: Mt 9,36 – 10,8

Župne obavijesti:

Župni vjeronauk: *prvopričesnici utorak i petak u 14.30;*
firmanici utorak u 15.30.

U petak, kod sv. mise u 19.00 sati, biti će susret firmatelja (mons. Antun Perčić) s firmanicima.

Ispovijed *firmanika, roditelja i kumova biti će u subotu (20.6.) u 15.00.*

Veliki zbor – *proba u srijedu u 20.00.*

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Bliži se kraj još jedne školske i akademske godine. Mnogi će izaći iz škola u kojima su se obrazovali za neko zanimanje i ući u svijet zaposlenja. Posebno je lijepo vidjeti kako te osobe na svojim prvim radnim mjestima dobivaju određeno povjerenje. Tako na primjer kada mladi profesor po prvi puta ulazi u učionicu. Ili mlada medicinska sestra koja postaje prihvaćena kao kolegica i osoba kompetentna za brigu o bolesnicima. Ili povjerenje koje je iskazano tek zaređenom svećeniku kojemu na ispovijed dolaze ljudi čak i duplo stariji od njega. Poseban je osjećaj biti prihvaćen i cijenjen. Zacijelo su se tako osjećali i apostoli kada ih je Isus pozvao.

Apostoli su se sigurno divili Isusu i njegovim čudesima. Pratili su ga u službi propovijedanja Radosne vijesti. I onda nakon nekog vremena Isus im daje zadaću propovijedanja i moć kako bi činili čudesa. U evanđeoskom ulomku spominje se da im daje moć da izgone nečiste duhove, a to je u ono vrijeme bio izrazit znak da je netko od Boga ako ima moć nad zlim duhovima. No ključna riječ u ovom izrazu je *daje*. Isus im daje tu vlast, iako je oni nisu zaslužili po našim ljudskim mjerilima. Bismo li mi dali Petru koji je zanijekao Isusa, vlast i privilegiju da bude ugrađen u temelj Crkve? Bismo li Pavlu koji je nemilosrdno progonio kršćane dali da postane neumorni propovjednik i pisac tolikih poslanica? Uz njih tu je još i Matej carinik, Ivan i Jakov karijeristi, nevjerni Toma i ostali apostoli čije mane nisu zapisane, a Isus im daje vlast i moć. To je dokaz da Božji darovi nisu zasluženi, već ih Bog daje kome hoće.

Isus dalje apostole šalje kako bi liječili bolesnike. Daje im darove kako bi služili drugima. Nisu ti darovi za njih, već za ljude koje oni susreću. Tako je bilo nekada, a tako je i sada. Liječnik ne liječi sama sebe, vatrogasac ne gasi samo svoju kuću, učitelj ne uči sama sebe, a svećenik ne ispovijeda samog sebe. Svi su ti darovi i zvanja usmjereni na dobrobit drugoga. Kada pomažemo nekome postajemo ispunjeni Isusovim duhom, jer i Isus nije došao da bude služen, nego da služi.

Na kraju evanđeoskog navještaja Isus veli: „Besplatno primiste, besplatno dajte!“ Ne govori da čovjek za svoj rad ne bi trebao dobiti plaću, jer mora od nečega i živjeti. Tako na drugom mjestu Isus kaže: „Vrijedan je radnik plaće svoje.“ (Lk 10, 7) Međutim Isus govori kako ne smijemo škrtariti s onim čega imamo u izobilju, s Božjim darovima. Ako nam je Bog dao nešto u izobilju, zar je to samo da uživamo mi sami, naše obitelji i najbliži, ili možemo pomoći i drugima, a da mi sami i ne osjetimo? U školi djeca mogu jedni drugima objasniti neko gradivo. Kod kuće jedni drugima moramo priteći u pomoć. Ni sami nismo svjesni koliko jedni drugima možemo i moramo pomagati. Možda i ne konkretnim djelom, već dobrotom, osmijehom, strpljivošću, ljubaznošću...

Koliko svatko može dati od sebe kako bi drugima olakšali neki napor, neku kušnju. Koliko možemo unijeti radosti i vedrine u nečiji život samo lijepom riječju i osmijehom. Bog nam je dao tu sposobnost da besplatno dijelimo jedni s drugima. Tako Bog preko nas hoće postati blizak i drag s drugim ljudima. Tako mi svojim životom pokazujemo Božju ljubav, onu istu ljubav koja se za nas dala na drvetu križa. Najuzvišenija je služba dopustiti da Bog djeluje kroz naš život. Na nama je hoćemo li je prihvatiti ili odbaciti.

Dominik Hrupek

PRESVETO SRCE ISUSOVO

Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu istaknuto je obilježje suvremenog katoličanstva. Srce je postalo simbolom uzvišene Kristove ljubavi uglavnom u europskoj civilizaciji. Čak i u Bibliji srce se smatra više sjedištem znanja negoli ljubavi.

Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu nalazimo kod srednjovjekovnih mistika, kao što su Julijana iz Norwicha, Francisca Rimska i sv. Bonaventura. U 16. st. njegovali su je kartuzijanci i kasnije isusovci. Sv. Ivan Eudes (17. st.) dao joj je teološki temelj. Poticaj za uvođenje blagdana Srca Isusova došao je iz francuskog grada Paray-le-Moniala prigodom Isusova ukazanja sv. Mariji Margareti Alacoque 1675. godine. Ali tek je 1765. godine papa Klement XIII. dopustio slaviti blagdan Srca Isusova i to samo za one koji su izričito tražili. Bili su to poljski biskupi onoga vremena i rimska Nadbratovština Srca Isusova. Ubrzo su blagdan prihvatili redovnice Reda Pohoda kojemu je pripadala sv. Margareta, cijeli Rim, potom biskupi i kraljica francuskog naroda, poglavari i članovi Družbe Isusove i tako se za kratko proširio gotovo u cijeloj Crkvi.

Nakon što se blagdan Srca Isusova tako brzo proširio po mnogim biskupijama svijeta i vidjevši velike duhovne koristi od njegova slavljenja, papa Pio IX. je 1856. godine posebnim dekretom odredio da se blagdan službeno slavi u cijeloj Katoličkoj Crkvi osobito s obzirom na potrebu zadovoljštine za grijeha. Misa i oficij odobreni su 1765., a općevažeci postali 1856. godine.

Blagdan Presvetog Srca Isusova slavi se u petak nakon blagdana Tijelova i stoga je lipanj mjesec Presvetog Srca Isusova.

Uoči Svete godine 1900. papa Leon XIII. uputio je cijeloj Crkvi posebnu encikliku kojom poziva sve biskupe i vjernike da se te godine 1899. svi posvete na blagdan Srca Isusova njegovu Božanskom Srcu.

Svi mi vjernici znamo vrijednost Srca Isusova. Ono je bilo darivano od vječnog Oca za nas da nas otkupi od grijeha, Ono je bilo probodeno za nas na Križu da nas iscijeli i okupa u svojoj Svetoj Kupelji za vječni život... To Presveto Srce mora uvijek kucati u nama!